

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
1989**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

Robert Ortiga i Salvadó

Alcalde de les Borges del Camp

Salutació a la Mare de Déu de la Riera

Déu vos salve Reina i Mare.

Amb aquestes paraules que els catalans fem per a començar les oracions que us oferim vull saludar-vos en nom de tots els borgencs i de tots els qui avui, una vegada més, hem vingut a donar-vos la benvinguda a la nostra vila.

Tot just fa un any, el pare Jordi Castanyer, venia del cor espiritual de la nostra estimada Catalunya, a oferir-vos un pregó de salutació amarat de devoció mariana, jo, evidentment, no sabré dir-vos aquelles belles paraules de fe i amor cristià, però de ben segur que la representació que ostento del poble que omple carrers i places per a fer-vos ofrena del seu respecte, la seva estima i la seva veneració, donarà llum al meu enteniment i alè a la meua parla, per a poder proferir-vos unes expressions que recullin el sentiment d'una gent que us adora i queda admirada davant l'espiritual bellesa de la imatge que us representa.

Quan als voltants del 1735, mossèn Josep Grau, vicari perpetu de la vila, aconseguia la unificació de les parròquies de Sant Bartomeu de la Quadra i de Santa Maria de l'Assumpta de les Borges, poc podia pensar que estava donant el primer pas per arrelar en un poble, la profunda advocació mariana que professa, poc podia esperar que Vós, Mare de Déu de la Riera, assumiríeu el patronatge de la vila, amb una radicació tan profunda, que fins i tot faria esborrar de la ment dels borgencs al venerat Sant Bartomeu.

Poc podia fer però, el bon Sant, davant qui de manera tan progressiva ha ocupat un lloc singular i eminent en la fe i en ta pietat cristiana, perquè en tant que mare del Crist, sou també mare dels homes, reparadora de la falta original de la humanitat, i amatent protagonista del disseny de salvació.

I encara si tot això no fos prou, poc podia fer el bon Sant, davant la bellesa amb que la imatge del món cristià, us ha representat amb imatges plenes d'espiritualitat i tendresa.

No és estrany doncs, Mare de Déu de la Riera, que sigueu la nostra patrona i que hàgiu guanyat la veneració d'un poble que us honora amb els llavis perquè té el cor molt prop de Vós.

Ara fa un any, Mare de Déu de la Riera, que tat com fem ara, ens aplegàvem al vostre voltant per a retre-us homenatge i fer-vos la nostra Alcaldessa d'Honor, tot just un any, ¿i quantes coses no han passat en un any? Quants fets, quants records, quantes alegries, quantes tristors; tristors, sobretot per aquelles persones que ens han deixat, i encara que tenim la certesa que haureu intercedit davant Crist, el vostre Fill, per acollir-les a la

glòria eterna, la nostra feblesa humana ens fa sentir tristor i demanar per ells un lloc al vostre costat, ben a prop d'aquell angelet que ens va deixar per estar a la vostra empara.

I la nostra feblesa humana ens fa demanar, també, per a tots nosaltres, per a que després d'un any especialment dur per a una part de la població, en vingui un altre de millor sobretot per aquells sectors que no poden seguir el ritme vibrant i canviant que la societat actual ens imposa, una societat amb un capgirament tan gran, que ha vist com la pagesia, que fins fa ben poc era el nostre motor econòmic i la nostra manera de viure, ara passi per uns moments tan difícils com són els de no poder recollir, amb justesa, el fruit dels seus considerables esforços; per tots ells, Mare de Deu de la Riera, dediqueu la vostra especial atenció i amb paraules dels goigs a lloança vostra, "Sigueu la nostra mitjancera davant de Crist nostre Senyor", perquè essent com som els vostres fills, podem caminar plegats a l'encalç d'un nou benestar, que permeti construir una societat amb un esperit tenaç i fort per a projectar-nos cap un demà més esplendorós

I la nostra feblesa humana ens fa demanar, així mateix, que il·lumineu amb la vostra claredat, a tots els qui tenim lloc de responsabilitat al vostre poble, d'una manera particular, a qui en aquests moments té la joia d'adreçar-vos aquests mots de salutació, no pas per mi, sinó pel càrrec que ocupo, per tal de prendre en cada ocasió la resolució més encertada per a prosseguir el camí emprès, amb renovada esperança i amb l'empenta necessària per aconseguir les empreses projectades, perquè les obres donen força a la vida i mantenen viva la il·lusió del treball col·lectiu.

I demanem per últim, Mare de Déu de la Riera, amb la nostra feblesa humana, pel conjunt de pobles i de persones que formen el nostre estimat país, perquè tots junts podem fornir una nació cada vegada més pròspera, més lliure, més nostra; cada vegada més ferma en el diàleg edificant i creador d'una independència que permeti a Catalunya projectar-se amb força cap al futur, amb la voluntat de continuar essent el que hem estat des de fa mil anys, amb la voluntat de continuar essent catalans.

Déu vos salve Reina i Mare.

Robert Ortiga i Salvadó
Alcalde de les Borges del Camp